

lem har oplyst dette, at han havde kunnet stemme for en Maksimalpris af 40 Kr., og nu her er blevet ved med at fastslaa, at den højeste Pris, altsaa Maksimalprisen, fastsat ved Tørvfabrikanternes Beslutning, deres Erklæring, deres Garanti, underbygget af hele deres Autoritet, vil blive 40 Kr., tillader jeg mig at spørge: Hvorledes kan man mene, at der vil blive bedre Produktionsvilkaar for Tørv under en forretningsfastsat Maksimalpris af 40 Kr. end under en Statsmaksimalpris af 40 Kr.? Vilkaarene maa dog blive ganske de samme med Hensyn til Produktionen, naar det ærede Medlem bliver ved med at garantere, at ud over 40 Kr. kommer vi ikke.

Jeg havde det Indtryk, at det ærede Medlem havde en Fornemmelse af, at hans Partifæller og de, som skal under Paavirkning af hans Ordførerskab i denne Sag, trængte til en lille Indsprøjtning; derfor gav han dem en lille Indsprøjtning Arbejderbrændsel. Det skal jeg nu ikke komme nærmere ind paa — det ærede Medlem erklærede jo ogsaa, at det ikke var hensigtsmæssigt at tale derom. Jeg skal nøjes med at sige, at den Avance, som den paagældende Forretning har taget, er blevet fastsat af den overordentlige Kommission, efter at alle sagkyndige havde drøftet nøjagtigt, hvad der var den mindst mulige Avance, man kunde tage for de fremmede Kul.

Jeg skal til sidst blot tillade mig at konfrontere de to Ordførere for Oppositionspartierne med hinanden. Det ærede Medlem, som fører Ordet for det konservative Parti (Laursen), siger, at naar det er magtpaaliggende ikke at faa Maksimalpris, er det bl. a., fordi man derved hindrer Arbejderne i at forlange højere Løn; naar der nemlig er fastsat en Maksimalpris, vil Arbejderne vide, hvad Prisen er, her har de jo Papirerne, og saa vil de forlange mere. Hvad der nu ligger i hele denne Udtalelse, skal jeg ikke komme ind paa, men derefter har den ærede Ordfører for Venstre fastslaaet, at Prisen vil blive 40 Kr. Arbejderne vil da nøjagtig paa samme Maade have sort paa hvidt for, hvad Prisen er for Tørv, gennem en Erklæring af de jyske Tørvfabrikanter paa samme Maade som i det andet Tilfælde gennem Statens Maksimalpris. Den ærede Ordfører for Venstre har altsaa ganske berøvet den ærede Ordfører for de Konservative den Chance med Hensyn til at holde Arbejdslønnen nede, som han

mente, der laa i ikke at gaa til en Maksimalpris. Det ærede Medlem, som er Ordfører for Venstre, har jo i øvrigt under sin stadige Garanti for, at Prisen højst vil blive 40 Kr., kun afgivet Garantierklæring for de jyske Tørvfabrikanternes Vedkommende. Øerne ved altsaa ikke, hvorledes de vil være stillede, eller rettere sagt, de ved godt, hvorledes de vil være stillede; for Øtørv vil der blive forlangt adskilligt mere. Det forekommer mig derfor, at det havde været rimeligt under Hensyn til Landets samlede Befolkning at fastsætte en Maksimalpris, om hvilken det ærede Medlem selv som Ordfører har erkendt, at Hovedproduktionen her i Landet vil finde den særdeles tilfredsstillende, idet den selv vil erklære, at det skal være Maksimalprisen for Tørv.

Vejstrup: Jeg skal ikke gøre mange Bemærkninger, særlig ikke efter, at Ministeren har udtalt sig. Det forekommer mig, at Ordførerne for det konservative Folkeparti og for Venstre kun har Sans for den ene Side af Sagen, nemlig at Produktionen fremmes saa stærkt som overhovedet muligt, men lægger minimal Vægt paa, hvad Tørvten kommer til at koste. Jeg synes, det er et lidt flot Ræsonnement at sige: naar blot Produktionen fremmes, er det ligegyldigt, hvad det koster. Den ærede Ordfører for Venstre sagde, at man ønskede ikke opskruede Priser. Nej, det manglede bare. Det ønsker man naturligvis ikke. Men det er ikke utænkeligt, at noget saadant kan finde Sted, og for at forhindre det ønsker vi Maksimalpris. Det ærede Medlem sagde endvidere, at man ønskede at vende tilbage til Tilstandene, som de var under normale Forhold. Men det ærede Medlem maa jo vide, at der ingenlunde er normale Forhold i Øjeblikket. Grundlaget for Maksimalpris og Regulering er altsaa til Stede i saa stor Udstrækning som nogen Sinde. Ministeren har netop gjort opmærksom paa, at Brændselsforholdene aldrig har været saa vanskelige som nu; men naar det er Tilfældet, er det en fuldkommen inkonsekvent Stilling, de Herrer indtager.

Man siger, at man tror, at Produktionen vil blive større under Frihandel. Dette er ganske sikkert ikke rigtigt. Hvis man, som jeg sagde i mit Indledningsforedrag, fastsætter en anstændig Maksimalpris, som baade Forbruger og Producent — vi tænker her særlig paa Producenterne — kan være tjent med, vil man kunne sta-